

Sygn. akt I CSK 642/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego
i Prokuratorowi Regionalnemu w [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 12500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka podniosła w skardze kasacyjnej kilka okoliczności, które w jej odczuciu uzasadniają przyjęcie jej do rozpoznania. Po pierwsze, wskazała zagadnienie prawne dotyczące tego, czy działanie organu Skarbu Państwa w granicach prawa, lecz w określonej sytuacji niezgodne z celem konkretnych norm prawnych, merytorycznie niezasadne, dokonywane z uchybieniem terminów, może zostać uznane za niezgodne z prawem w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. Tak ujęta kwestia wątpliwości nie budzi, ponieważ konkretne działanie może być tylko albo zgodne z prawem, albo z nim niezgodne. Jeżeli działanie mieści się w granicach prawa, to co najwyżej można albo kwestionować zgodność tego prawa z aktami wyższego rzędu (Konstytucją), albo korzystać z innych instrumentów dotyczących bezczynności organu czy przewlekłości postępowania. Co więcej, kwestia motywacji konkretnego działania jest subiektywna, zatem trudno na tej podstawie byłoby oceniać działanie jako zgodne z prawem albo bezprawne - taka ocena ma charakter obiektywny. Dodać trzeba, że w tym zakresie w skardze kasacyjnej uzasadnienie dotyczy elementów tej konkretnej sprawy i co najwyżej mogłoby być przedmiotem uzasadnienia zarzutu kasacyjnego, gdyż zagadnienie prawne jako przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania musi powstawać co prawda na tle konkretnej sprawy, ale mieć charakter obiektywny. Po drugie, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazuje potrzebę wykładni art. 417 § 1 k.c. Uzasadnienie w tym zakresie jednak dotyczy wyłącznie polemiki z rozstrzygnięciem w tej sprawie. Skarżąca wywodzi, że skoro Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2016 r., II CSK 172/15 (niepubl.) uznał, że za przestój w budowie miasto P. odpowiadało do dnia 29 lutego 2008 r., to naturalna jest odpowiedzialność za dalszy okres. Nie ma to jednak nic wspólnego z potrzebą wykładni art. 417 § 1 k.c., a więc tę

podstawę do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy uznać za w ogóle nieuzasadnioną. Po trzecie, w ocenie skarżącej skarga jest oczywiście uzasadniona. Zdaniem powódki, w państwie prawa nie może być sytuacji, gdy nie ma winnego szkody. Jest to całkowicie błędna teza. Uszczerbek majątkowy może powstać z bardzo różnych przyczyn, czasem działań zgodnych z prawem czy siły wyższej. W szczególności typowe dla wszelkich postępowań jest to, że gwarantują one różne prawa, ale mogą powodować opóźnienie realizacji innych praw. Korzystania z praw proceduralnych, a zwłaszcza z prawa do sądu, czy też aktywnej działalności organów na podstawie prawa, nie można uznawać za źródło szkody. Skarga nie jest zatem oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw
jw